

הט (ירושלים) 66379-07-25 - מושל עמוס נ' עדנה פריג

ה"ט (ירושלים) 66379-07-25 - מושל עמוס נ' עדנה פריג ואח'שלום ירושלים

ה"ט (ירושלים) 66379-07-25

מושל עמוס

נגד

1. עדנה פריג

2. אופיר פריג'

בית משפט השלום בירושלים

[30.07.2025]

כבוד השופטת מירית פורר

החלטה

1. בפני בקשה לצו מכוח החוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). המבקש הגיש בקשה למניעת הטרדה מאיימת ביום 20.7.25 (ה"ט 51493-07-25) ניתן צו ארעי ונקבע דיון במעמד הצדדים ליום 23.7.25, אליו לא התייצב ולכן נדחתה בקשתו. לטענתו, הגיע בתום הדיון לאחר מתן ההחלטה מכיוון שנקרא למוסד הלימוד בו לומד בנו. בשם לב לטענות המשיב 2 בדיון שנערך ביום 23.7.25, בה"ט 51493-07-25 ולאור הטענות ההדדיות שעלו מהבקשה וטיעון המשיבים, ניתן בהליך זה ביום 24.7.25, צו ארעי הדדי, לפיו לא יהיו הצדדים, בקשר כלשהו עם הצד האחר, לא בעל פה, לא בכתב ולא באמצעי אחר, למעט פניה באמצעות עו"ד או פניה לרשויות, כל אימת שיפגשו כל צד יפנה לדרכו בהקדם האפשרי מבלי לומר מילה והצדדים לא ייכנסו לדירת מגורי הצד האחר ולא יפגעו ברכוש הצד האחר. כן נקבע, שאין במתן הצו לגרוע מזכויות כל צד על פי כל דין וכדי שלא יאלצו הצדדים להגיע שוב לבית המשפט, הוחלט שככל שיסכימו המשיבים שהצו הדדי כמפורט לעיל יהיה לתקופת חצי שנה, יגישו בקשה עד ליום 27.7.25, יינתן לכך תוקף של החלטה ויבוטל הדיון.

2. המשיבים שהתייצבו בדיון במעמד הצדדים ביום 30.7.25 לא הסכימו באופן נחרץ למתן צו הדדי מצומצם כמפורט לעיל, וטענו שיפגע ביכולתם להתלונן על רעש שמקימים המבקש ומשפחתו.

3. סעיף 2(א) לחוק קובע, כי הטרדה מאיימת היא "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". תנאי למתן צו על פי החוק הוא קיומה של הטרדה בעבר תוך חשש עתידי כי זו תשוב ותישנה, שאז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובמצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת אם בוצע המעשה סמוך לפני הגשת הבקשה, יש בסיס איתן לבקשה, ומסתבר כי היא תיענה (בשא 2884/05 (שלום-י-ם) קרול נ' עובד, מיום 16.3.05).

4. נקבע, כי צו למניעת הטרדה מאיימת, יש ליתן במשורה, שכן, מדובר בהליך מיוחד וייחודי, מבחינה דיונית וסעדים שניתן לקבל במסגרתו. בצד הרצון לשמור על אינטרס המוטריד בעתיד, יש גם באותה מידה, חובה לשמור שזכות לגיטימית של המשיב, החשוד כמטריד, לא תיפגע ותעלה תחת הרצון להגן ולסוכך על המוטריד, שכן צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני גרידא. צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה. משכך, נקבע, כי בבוא בית המשפט לשקול מתן צו על פי חוק למניעת הטרדה, שומה עליו, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, וברור שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה, במקום בו מדובר למשל על מעשים פליליים מובהקים וברורים, איומים פיזיים או התבטאויות גסות המופצות או המוטחות כנגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיים סיכון אך הוא רחוק לפגיעה בפרטיות או שלמות גופו ונפשו של האדם (הט (שלום-ת"א) 35318-04-11 פלזנית נ' אלמונית מיום 17.5.11).
5. רמת ההוכחה הנדרשת לצורך הרמת הנטל אודות ביצוע אותן פעולות המביאות כדי הוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת הינה מוגברת, אף משדובר בהליך אזרחי, בשל הסנקציה שבצדו. "לכל הפחות יש מקום לטענה כי הסטיגמה שמטיל צו מעין זה חמורה יותר מזו המוטלת על הצד שטענותיו נדחו במשפט האזרחי. במקרה מעין זה יש לכאורה מקום לקבוע כי על נטל הראיות להגיע עד כדי "דרגת ביניים" בין זו הנדרשת במשפט הפלילי לזו הנדרשת במשפט האזרחי" (בשא 2884/05 (שלום-י-ם) קרול נ' עובד, מיום 16.3.05).
6. המבקש הסכים כי ינתן צו הדדי, שיחול גם בנוגע לשבעת ילדיו הקטינים וזאת מבלי שידרש לקבוע ממצאים בנוגע למסכת יחסי הצדדים. המשיבים התנגדו לכך נחרצות ולכן הציגו הצדדים בפני סרטונים המתארים כן קיימת תשתית ראייתית מספקת לקביעה כי המשיבים ביצעו פעולה של הטרדה מאיימת כלפי המבקש ומשפחתו כשקראו כלפיהם במגפון והמשיבה אף התפרצה בדיון וצעקה צעקות רמות כל כך באולם, באופן שנדרש היה להזמין את משמר בתי המשפט להרגעת הרוחות. לנוכח הדברים שהוצגו בפני בדיון והתרחשויות העבר, קיים בסיס לחשש המבקש כי פעולה מעין זו תשוב על עצמה.
7. מהטיעונים, הסרטונים והתנהלות הצדדים בפני, נוכחתי, כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המשיבים עלולים לשוב ולפגוע בשלוות חיי המבקש ומשפחתו. החשש לחזרתיות בהתנהגות המטרידה, קריאות במגפון של המשיבים שהוצגו בסרטונים והצעקות והכעס הרב של המשיבה כלפי המבקש בדיון, שהגיע לכדי אלימות מילולית, הוא שהופך הטרדה סתם להטרדה מאיימת, שכן הפסיקה פרשה את הדרישה לפגוע בשלוות חיי של הנפגע ככוללת אירועים שיש בהם כדי ליצור תחושת מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ע"א (מחוזי חי') 43483-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי מיום 15.01.2019).
8. אין להקל ראש בטענות המשיבים שמשפחת המבקש גורמת לרעש, אלא, שאין בכך כדי להפוך את השימוש שעושה משפחת המבקש בדירתם להטרדה, כהגדרתה בחוק שכן נפסק, שטענה על מטרד רעש מדירת שכנים היא סכסוך אזרחי ולא בגדר החוק למניעת הטרדה מאיימת (ע"א (מחוזי-י-ם) 65905-05-23 ונסו נ' כהן מיום 28.5.2023). ממילא, אין בכך להתיר את צעקות המשיבים באופן תדיר ושימושם במגפון, המהווה הטרדה מאיימת כאמור.
9. הצדדים גרים בסמיכות ולהם טענות הדדיות בנוגע להתנהלות כל צד. אם הם חפצים לחיות בשלווה, הדבר תלוי בראש ובראשונה בהם, וכי רצונם הטוב עדיף על כל צו שיפוטי ואולם לנוכח אי הסכמת המשיבים, בנסיבות העניין החלטתי כי יש להטיל צו הדדי, מכיון שהצדדים נמצאים במגע מוגבר ויום יומי. על מנת שתקויים תכליתו של החוק ויוכלו לחיות בשלוות חיים זה לצד זה, מוטב כי הצדדים יימנעו ממגע האחד עם השני, וכל אחד מהם יכבד את האחר. לפיכך ניתן צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, לפיו נאסר על כל צד, ליצור עם הצד האחר כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר אלא בפניה באמצעות עו"ד או פניה לרשויות, להיכנס לדירת מגורי הצד וככל שייפגשו הצדדים באקראי, כל צד יפנה לדרכו בהקדם האפשרי מבלי לומר מילה.
10. יש לקוות שהצו ההדדי שניתן לצדדים יאפשר להם למצוא את הדרך לשכנות טובה, על בסיס התחשבות הדדית ויחסי שכנות מכבדים ושקטים.
11. הוסבר לצדדים, שאין בהליך זה למצות את כל האמצעים העומדים לרשותם בחוק ואין בו למנוע מזכויות כל צד על פי כל דין בהליכים אזרחיים ובכללם מטרד הרעש הנטען או הגשת תלונות למשטרה בנוגע לאירועים פליליים. עם זאת, טוב יעשו הצדדים אם יבחנו חלופות למיצוי המחלוקות ביניהם וקביעת כללי התנהגות שיאפשרו לכל צד לחיות בשלווה, באמצעות מגשר או השוטר הקהילתי, בשים לב לעלויות הנלוות לבירור הליכים נוספים ביניהם.
12. הצו יעמוד בתוקפו עד ליום 22.1.26. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אב תשפ"ה, 30 יולי 2025, בהעדר הצדדים.